

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਇਸ ਰਚੇ ਹੋਏ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਯਗ ਰਾਮਰਾਜ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗ ਦਾ ਰਿਸਪੈਕਟ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਾਹ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਵੇਂ ਬੇਕਾਇਦੇ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਯਗ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪੈਣ। ਜਦੋਂ ਇਵੇਂ ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਤਾਂ ਹੀ ਰਿਸਪੈਕਟ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਗੀਤ:- ਮਾਤਾ ਓ ਮਾਤਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜਗਤ ਅੰਬਾ। ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਕੀ ਕਰਕੇ ਗਈ, ਇਹ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ। ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਨ। ਜੇ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬੁੱਤ (ਮੂਰਤੀ) ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ। ਦੇਵੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਭੀਖ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਰਾਜਸੂ ਅਸ਼ਵਮੇਘ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਹੈ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ, ਤਤਵਮ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਯਗ ਦੇ ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਯਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਯਗ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਰਿਸਪੈਕਟ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਯਗ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੈਡ ਆਫਿਸ, ਹੋਰ ਵੀ ਬ੍ਰਾਂਚੀਜ਼ ਹਨ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ - ਇਸ ਯਗ ਦੇ ਦਵਾਰਾ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਯਗ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਇੱਜਤ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਮੰਮਾ, ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦਾ ਯਗ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਦਾ ਯਗ ਸੇ ਸਾਡਾ ਯਗ। ਯਗ ਦੀ ਵਿਧੀ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਭਾਵੇਂ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ, ਖੁਦ ਨੂੰ ਫੁਰਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਛਾ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮੰਤਰਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਰਾਜਸੂ ਅਸ਼ਵਮੇਘ ਗਿਆਨ ਯਗ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਵਰਾਜ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਯਗ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵਾਹ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਯਗ ਕੋਈ ਮਕਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਜਿਸ ਯਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਸਵਾਹਾ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਣਾ ਇਸ ਯਗ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਗਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਸਭ ਯਗ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਯਗ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਇੱਜਤ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਯਗ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਤੋਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਯਗ ਰਚਦੇ ਰਹੋ, ਇੱਕ ਵੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਅਹੇ ਸੇਭਾਗ। ਇੰਨੇ ਲੱਖਾਂ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ 3 ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਆਏ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਜੀਵਨ ਸੁਧਰ ਜਾਵੇ। ਕਿੰਨੀ ਇੱਜਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਯਗ ਦੀ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਖੇਲੀਏ। ਅੱਛਾ ਬੱਚੇ, ਭਾਵੇਂ ਯਗ ਭੂਮੀ ਬਣਾਓ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਯਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਯਗ ਦੀ ਭੂਮੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬੱਚੀਆਂ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਯਗ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਾਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਗਿਆਨ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੰਨਾ ਰਿਗਾਰਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਗ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਯਗ ਹੈ। ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਨੂੰ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਮੁਰੀਦ ਨਾ ਬਣੇ। ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚਿੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰਾਮ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਬੱਧ ਮਿਲ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਹਿਮਾ ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਦਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹਧਾਰੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਯਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈ, ਸਭ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਬੇਸਮਝ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਪੂਰਨਾ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਸ ਰਥ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਪਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਾਕਾਰ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਕੀ ਕੰਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਪਰ ਥਰੂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਿਗਾਰਡ ਉਹ ਹੀ ਰੱਖਣਗੇ ਜੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਪਹਿਲੇ ਬੈਠਣਗੇ ਰਾਜਗੱਦੀ

ਤੇ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇ। ਪਦਵੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਹੈ। ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਰੋਪਲੇਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਵੇਖੇ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੂਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਅਤੇ ਰਾਈਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ।

ਅੱਜ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਰੀਅਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਚਮਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਫਿਰ ਕੋਡੀਆਂ ਵਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਕੋਡੀਆਂ ਚਲਦੀਆਂ ਸਨ। ਗੁਰੂਦਵਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਡੀਆਂ ਰੱਖਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਸੀੜੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ ਨਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵੀ। ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਚਿੱਤਰ ਰੇਡੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਡਾਊਨ ਫਾਲ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਰਾਈਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਮਝਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਯਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਰਿਸਪੈਕਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਗ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਬਗੈਰ ਪੁੱਛੇ ਉਠਾਉਣਾ ਜਾਂ ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ, ਇਹ ਮਹਾਨ ਪਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹੋ, ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਸਤੀ ਲੈਕੇ ਕਿਉਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਨਾ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਉਹ ਫਿਰ ਦਿਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਕਾਇਦੇ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ। ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੀ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅੰਤਕਾਲ ਅਚਾਨਕ ਕੋਈ ਵੀ ਮਰ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਜੋ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਕਿਚੜਪੱਟੀ ਸਭ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਵਿਧਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅੰਤ ਘੜੀ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਯਗ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਫੇਰ ਪੈਸੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਮੰਗਵਾ ਲੈਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਕਦੀ ਵੀ ਜਰੂਰਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਖਾਣ - ਪਾਨ ਦੀ ਵੀ ਪਰਹੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਪਏ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਖਾ ਜਾਏਗਾ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਚਾਹੀਦਾ ਮੰਗ ਲੈਣਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਤੋਂ ਵੀ ਕਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਜਾਮ ਹੈ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਖਿਲਾਉਗੇ...ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ। ਜੇਕਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਦੁਰਗਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ, ਕੋਈ ਘੱਟ ਪਦਵੀ, ਕੋਈ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਗਿਆਨ ਯਗ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਰਾਜਸ੍ਵ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਵਰਾਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਰਾਂਗੇ - ਨਾਮ ਨਿਕਲਣ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਦੇਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਮੁੱਖ - ਮੁੱਖ ਪੁਆਇੰਟਸ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਇਹ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ ਹੈ, ਸਵਰਾਜ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬੋਰਡ ਤੇ ਵੀ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਯਗ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਭ ਸਵਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਖੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਵਰਾਜ ਪਦਵੀ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਕੇ ਲਵੇ। ਬੋਰਡ ਤੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਐਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵੀ ਆ ਜਾਵੇ। ਥੱਲੇ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਸਵਰਾਜ ਪਦਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਕਲੀਯਰ ਲਿਖਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਮਝ ਜਾਵੇ। ਬਾਬਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਬੋਰਡ ਬਣਾਓ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਜਰੂਰ ਲਿਖੋ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਇਸ ਯਗ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਤੁਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਚ ਦੀ ਨਾਂਵ ਹਿੱਲੇ ਡੁਲ੍ਹੇ ਪਰ ਡੁੱਬ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸ਼ੀਰਸਗਰ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵੱਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਪੈ ਕੇ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਉਣੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜੀਏ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਹੀ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਪਰ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਜਦੋਂ ਮਿੱਟੇ ਤਾਂ ਹੀ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮੋਹ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ

ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਪੇਜ਼ਲੀ (ਖਾਸ) ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੱਥ ਕਾਰ ਦੇ ਦਿਲ ਯਾਰ ਡੇ... ਇਵੇਂ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਚਲਣ ਤੋਂ ਹੀ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਗ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਸ ਯਗ ਦੀ ਬੜੀ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਭਾਲ ਕੀਤੀ ਗੋਇਆ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਪਾਈ - ਪਾਈ ਇਸ ਯਗ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਪਦਮਾਪਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੇ ਰੁਪਿਆ, ਅੱਠ ਆਨਾ ਯਗ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਪਦਮਾਪਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਕੋਈ 8 ਆਨਾ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਮਕਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੱਟ ਲਗਾ ਦੇਣਾ। ਕਦੀ ਦੇ ਮੁੱਠੀ ਅਨਾਜ ਵੀ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਣਾ - ਕਣਾ ਮੁਹਰ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਗਰੀਬ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਆਕੇ ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਜਾਣ ਤਾਂ ਮੱਥਾ ਹੀ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇਣ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਯਗ ਵਿੱਚ ਸਮਰਪਣ ਹੋਈਏ। ਪਰੰਤੂ ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਯਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਊਧਮ ਮਚਾਉਣ। ਯਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਿਗਾਰਡ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਯਗ ਦੇ ਲਈ। ਜਿਸ ਈਸ਼ਵਰੀ ਯਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਯਗ ਦਾ ਪੈਸਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਸੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹਨ ਜੋ ਕੋਡੀ ਨਾਲ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਈਸ਼ਵਰੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਗਰੀਬਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਇਹ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾ ਹੀ ਬਣਦੇ ਗਏ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵੀ ਨਿਕਲ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਨੇ ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਪਾਈ, ਕੀ ਖਰਚ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਲੋਕ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਬਾਰੂਦ ਆਦਿ ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਖਰਚੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਗੈਰ ਕੋਡੀ ਖਰਚਾ, ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਵੇ। ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਹੈ ਹੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਸੱਚ ਖੰਡ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਝੂਠ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗੀ। ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਹੀ। ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਵੱਡੇ ਘੋਟਾਲੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗੇ। ਬੁੱਧੀ ਠਹਿਰੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਦੱਸਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਿਆ ਮਿੱਠੂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੇ ਇਸ ਰੁਦ੍ਰ ਯਗ ਦਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਰਿਸਪੈਕਟ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਯਗ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁੱਧ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਛਿਪਾਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਸਾਫ਼ ਤਾਂ ਮੁਰਾਦ ਹਾਸਿਲ। ਇਸ ਯਗ ਦੀ ਕੋਡੀ - ਕੋਡੀ ਅਮੁੱਲ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਕੋਡੀ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਗਵਾਉਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰਨ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਵਾਲੇ ਸਮਰਥੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨਾ ਅੱਗੇ ਵਧੋਗੇ ਉੰਨਾ ਮਾਇਆ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਣ ਆਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਡਿਗਾਉਣ ਦਾ। ਲੇਕਿਨ ਨਿਵਾਰਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕਾਰਨ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਅਰਥ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਵਾਰਨ ਸੋਚੋ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਯਾਦ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਮਰਥੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਨਿਰਵਿਘਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇ।
